

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaaš
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoón ty.

Z njebjes mana,
Njeh éi khmana
Žiwosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poúa,
Wokřew ée!
F.

Sserbske njedželske łopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez knihcizščetni w Budyšnje a je tam ja šchwórtlětnu pšchedplatu 40 pj. dostacž

Sswjedžen semrjetnyh.

1. Čhež. 5, 8.

Kak mamy pšchihotowani bycž na šmjercž —
na pošledni džěň — na pošledni šud, šo bychmy
šbóžni byli?

Nawoblekani š kabatom

1. wěrn,
2. lubošče

a š klobukom

3. nadžije.

1. We lišče na Hebrejskich šteji: „Šchtóž š Bohu
chze pšchincž, tón ma wěricž, šo Bóh je a šo wón tym,
kotrž jeho pytaju, myto dawaa“. Čhzeš-li wobštacž
pšched Bohom, dyrbi hižom tudy wěra do Boha twoju
wutrobu napjelnicž. Ty šnaješ se šchule 1. artikel.
Wušnawašch niz jeno se rtom, ale tež wutrobu a se
žiwjenjom wěru do Boha Wótza, wšchěhomóžneho štwori-
čzela njebjekow a šemje? My Boha šwojeho Wótza
mjenujemy. Duž šmy jeho džěcži. Prawe džěcžo ma
dowěrjenje š swojemu Wótzej, hdyž tež druhdy jeho wolu
njerošmy. Bóh je tebje šnano ša kašcžom pšches čžemne
doly wjedł, šo šy šo ty štyšnje prašchal: „Čžehodla,
šnježe?“ Šdyž džěža na šmjertnej njedželi tole
praščenje š nowa twoju wutrobu hnuje, budž čžichi š tym
podacžom do Božeho šłowa: „Ša derje wěm, kajke myšle
šebi wo waš myšlu, myšle měra a niz nješboža.“ Pšchetož
wón je tón wšchěhomědomny Bóh, kiž dale widži, hacž

my. Wěšo je nam hušto čžěžko w šchizju a šrudobje, pšchi
džělenju, šesady štaroščom a kašcžom jeho luboščž pošnacž;
tón šnješ ma tych ša šbóžnych, kiž njewidža a wšcha š
wěra. Tak myšł pšchi wšchěch wodženjach Božich — a
tež pšchi rowach tych šwojich pomyšł: „Kohož našch luby
Wócžez š šebi wošnje, tón njemóže šhubjeny bycž. Prawe
džěcžo šo šwojemu Wótzej dowěri a jeho pošłucha. Wono
pak šo tež we wšchěch naležnosčžach na njeho wobrocža.
Tak čžin to tež we wěre. Pšchibližuj šo š jeho trónej
š modlenjom a proščenjom. Potom budže twoja wutroba
čžicha w měre, kotryž je wšchšchi dnžli wšchitkón rošom;
potom čžujesč šo pošběhnjeny do wěcžnosčže. Tak budže
nam modlitwa wutrobna radosčž. Šdyž šy tak se šwojim
Bohom šjednocženy w džěcžazym dowěrjenju š jeho wodženju
a w nutrnej modlitwje wo jeho měr, potom mašch tu
pramu wobšbožazu wěru. A potom woblekaj šo

2. tu luboščž, kiž w pošlednim bėdženju wutraje.
Prawa wěra dyrbi w luboščži ššutkowaza bycž. Kak šteji
š twojej luboščžu? Njeh reša mješ šwětnymi džěcžimi:
„Kóždy je šam šebi najbližšchi“; mješ šchescžžjanami
plačži to šłowo: „Šena wutroba a jena dušcha?“ Džěža
na šmjertnej njedželi šnano twoju wutrobu šaboli, šo
nješšy tym, kiž wontach špja, pšchezo šwoju luboščž tak
wopošawoł, kaž budžišche mohł. Šodarmo wšchal
prajišch: „Šdy bych jich hišcžže juntrócž měl, kiž mējach
lubo, ja čžył hinašchi bycž?“ Duž daj šo napominacž
w pohladanju na tych, š kotrymiž šy hišcžže hromadže:
„Ach, wopošaj tym šwojim luboščž, kaž dolho to móžesč;

hodžina pschińdze, hdžež potom pschi rowach plakašch a žarujesch." Haj rosumny ſo w luboſczi tón krótki pucž podróžniſtwa, kiž hromadže džemy. Ale twoja wutroba dyrbi tež kaž pola teho Samaritiſkeho ſa kóždeho klapacz, kiž je w nuſy, kiž twojeje pomozy potřeba. Dopomny ſo na to, ſchtož je nam tón Knjes ſańdženu njeđzeli prajił: „Schtož ſcže wy činili jenemu mjes tymi mojimi najmjeńſchimi bratrami, to ſcže wy mi činili.“ Ty paſ njeſmješch ſo ani wótiſje psched druhimi ani čiſiſche psched ſobu ſwojich ſkutkow luboſcže khwalicz, hewał maſch ty ſwoju mſdu precž. Čzi w tym ſcženju, kotſiž budža ſaſtorčzeni, ſo tež powołaſa na ſwoje ſutki luboſcže a tola jich to wuſkóncžne ſudženje trjechi: „Ja waſ njeſmjem pofnał; džicže wſchitžy wote mnje, wy ſkóſtnižy.“ Čhžeſch-li wobſtačž, daj ſo ſwojej wěrje w ponižnej a njeſebicžnej luboſczi wopofaſowacz.

3. Pawoł praji: „Esmy my džeczi, dha ſmy tež herbojo.“ Duž na hłowu klobuť nadžije. Wobroncže ſo, Bože džeczi, ſkóncžnje tež ſ nadžiju. Nadžija je čłowſkej wutrobje pschinarodžena. Čłowjek hinał nje móže, wón dyrbi nadžiju mječž, kiž ſ wječnoſcže pschińdze a je ſa wječnoſcž ſtworjena. Někotre rože wſchał ſahe wučžēja. Tak tež někotra ſemſta nadžija ſo nje dopjelni, dokełž ſ naſchemu lěpſchemu njeſluži po wječnej mudroſczi Božej, kotrehož čaſnik huſto hinał dže hačž čaſnik naſcheho wumyſlenja; pschetož jeho pucže njeſu naſche pucže a jeho myſle njeſu naſche myſle. Derje tym, kiž tež, hdyž ſo jim něſchto wat Boha ſapowjedži, njeſadwěluja na luboſcžiwej woli ſwojeho Boha, wo kotrejž Habakuf praji: „W hněwje ſpomniſch na ſmilnoſcž.“ Derje tym, kiž nje powalnje ſ nadžiju hladaja na tamny džen, hdžež budža wſchitke hudańčka wuhudane w ſwětle bójſkeje hnady. Tale nadžija je prawe wobronjenje. Hdyž tež naſ Bóh čžemne pucže wodži, dyrbinym tež my wjele ſrudoby čžerpicz, my ſmy čiſiſchi w nadžiji: „Pſches nóz ſ ſwětku, ſ čžepnoſcže do kraſnoſcže.“ Pſchetož čžerpjenja tuteho čžaſa njeſu hódne teje kraſnoſcže, kotraž ſo nad nami ſjewicz budže.

„My paſ, kiž my teho dnja ſmy, budžmy ſtróſbi, nawoblefani ſ kabatom wěry a luboſcže a ſ klobuťom nadžije ſ ſbóžnoſczi.“

Samjeń.

Rónž žyrkwineho lěta.

Rónž, luby čłowče, wopomń — tak ſo praji a ſpěwa. Rónž žyrkwineho lěta je ſhutny dopomnjet na naſch kónž. Wſchudže ſu po prawom dopomnjerjo a dopomnjerki na njón: Spróſtnjena trawicžka, nahi ſchtom, pschibymaza nóz. A temu ſmjertna njeđzela pschińdze. Haj, dopomnjecže na ſemrjetnych někotru ſylſu ſbudži a někotre ſdychnjenje do rta počoži. Myſł na woteńdženje naſchich lubych kaž na naſche wotkalcžehjenje je nam ſ khwilemi něſchto tajke čžežke ſa wutrobu.

D njeſteji wolóžer psched durjemi? Esmy wopomnił, tak kónž žyrkwineho lěta po prawom tak jara na jutrowny čžaſ dopomina? Tu ſebi pokutny džen a ſmjertna njeđzela ruzy podawatej, kaž tam čiſiſchi pjatł a jutrownicžka. Pokutny džen wucži naſ na naſch hrěch ſpominacz kaž čiſiſchi pjatł. Wón paſ tež naſ na wujednaria naſchich hrěchow pokaſuje, kaž tamny ſe ſwojim přėdowanjom: „Wlaj, to je Bože jehnjo, kotrež ſwěta hrěchi njeſe!“ A kaž je Khrystuſ naſchich hrěchow dla podaty, tak je tež naſcheje prawdoſcže dla ſbudženy. A kaž je wón žiwny, tak dyrbinym my tež živi bęcz.

Sutrowne heſło a ſmjertneje njeđzele heſło je to: „Sbóžni ſu čiſi morwi, kotſiž w tym Knjeſu wumru.“ Sutrowne ſwětko tež poſlednju njeđzeli žyrkwineho lěta wobſwětkla a roſſwěcža. Kał ſbóžna je wutroba, kiž je ſe ſwětkom nadžije pschi rowach lubych ſemrjetnych a ſpomina na ſwoje pscheſtupjenje do drugeho ſwěta!

Wodacže hrěchow w ſwiſtu ſe ſbóžnoſcžu nam psched woczomaj ſteji w jutrownym čžaſu a na kónž žyrkwineho lěta. Wonej ſtej jadro naſcheje ſwjateje kſcheſčžianſkeje wěry. Sbóžny tón, kiž žiwje wěri a wuſnawa, ſchtož tam psches wuſnacže žpleje kſheſčžianſkeje žyrkwe poſbėhujó klineži: „Ja wěrju ſwjatu, kſheſčžianſku žyrkej, ſhromadžimnu ſwjatych, wodawanje hrěchow, horjeſtawanje čžėla a wječne žiwjenje.“

Wóh možiw psches ſwojeho ſwjateho Duha tajku ſbóžnu wěru w naſchich wutrobach pschezo ſaſo a ſaſo. Wóh daj jeho kraleſtwu pschińcz a jeho žyrkwi ſo roſſchėrjecž dale a bóle, ſo by tež poknoſčž pohanom ſ ſwětku wodacža hrěchow a wječneho žiwjenja ſaſchła w naſchim Knjeſu Jeſuſu Khrystuſu.

Mała holecžka ležesche w mrěcžu. A wona džesche, jako ſo jejna poſlednja hodžina bližesche, ſ maczeri, kiž pschi kóžku bedžesche: „Mi ſo čžmi, macži, ja waſ ſkoro wjažy widžecž nje móžu.“ Njeiabžy paſ ſo miſawčžki hiſcže poſbėžechu, ſ wjeſelom ſo jejne woblicžo roſjaſni a wona čiſiſche džesche: „Ja paſ móžu ſa to Jeſuſa widžecž.“ Derje wſchėm, kiž móža Jeſuſa widžecž w žiwjenju a wumrjecžu!

Sbóžnoſcž naſchich ſemrjetnych.

Sjew. Jana 7, 13—17.

D kał wam wječnje derje je,
W ſbóžnje dofonjeni!
Kiž wy psched Bohom ſtejicže,
Schat bėky woblecženi.
Wy, měra palmy w rukomaj,
Nětk wužiwacže Boži raj
Pod ſpėwom wſchſchich psalmow.

Scže tam po mulkej tyſchnoſczi
Pſchińcz ſ Božej hnadu čžygli;
Duž ſ wěru w Sehnjecžowej krwi
Scže ſwoje draſty myli.

Tam debi waſ nětk nje wina,
Hrěch, nuſa, kſchiz waſ nje jima,
Ma kónž wſcho bėdowanje.

Wam ſu psched trónom Wječneho
Nětk wſchſche ſlužby date:
Čžecž. khwalbu ſpėwacz, modlicž ſo
Je waſche džėlo ſwjate.

Tam jeſcž a picž ſo nježada
A žane kónžo nježaha,
Dych ſalemiſki waſ kſchewi.

Tam Bože Sehnjo paſe waſ
Na jaſnych honach měra;
Waſ ſ žórkam wodži pschezo ſaſ,
Wam žiwu wodu čžėra.

Tež ſylſy, kotrež plakaſcže,
Wſchė Boža hnada ſetrėje
Wam ſ woczom ſylſojteju.

Wóh daj, ſo bych tež junu ja
Był w bėlej draſcže ſ wami!
Wſchał ſnjeſech tež doſcž tyſchenja.
A bėdy ſ nje hodami.

Grěch, klaboscź czujo, płotam ja
W krwi Chrysta swoje drasczenja
We połucze a wěrje.

Duż nadźej mam, so wotanknje
Mi Salem junu wrota,
Hdźež sa teho, kiž pschewinje,
Eso blhščy króna flota.
Tam hlód a lacznoscź njesměju
A nječerpju pod tužnosću,
Hdźež póndu k žiwym žórlam.

Mam pať tu hšchcze dlěje bycź
We křesćijanskim stawje,
Chzu czišche dale hšly hycź,
Kaž to je Bohu prawje;
Čaž pschindže, hdźež s nich róže žnju,
Hdźež Bóh mje woła k wjekele
Pšches hnadu Jesom Chrysta!

K. A. Fiedler.

Bedženje po wěcznej domišnje.

2. Kor. 5, 2.

Ach, so bych w Božim raju
Sa hižom doma byl!
We nješmjertnosće kraju
Esej hětu twaricź chžyl.

Hdźež Boha widži wěra,
Sa wěcznje bydlicź chzu;
Tam wěja palmy měra,
Kiž ženje njewjadnu.

Pšches Chrysta wumoženje
Tam Boža miłoscź da
Mi krašne wobleczenje
A krónu žiwjenja.

Tam w jašnych honach khodźicź)
Sa budu s lubhymi,
Eso s jandželemi wodźicź
We wyšchšej radošći.

Wšchě hšly, kiž hšm płakał,
Tam Bóh mi setrěje,
A na czož hšm tu čakał,
Wšcho dušcha dostanje.

Duż nadźej, kotruž noschu,
Mój Wótcze, dopjeln ty;
Mje bórny, to cze prošcu,
Wšmi domoj s zusoň!

K. A. Fiedler.

Pšchi rowje lubnych.

Pšchi rowje lubnych sanješmy
Dženš spěw wo dobywanju:
Tych běh je sbóžnje stonjany,
Sich cžělo dóndže k spanju;

Wšchě hšly hš so nětk setrejene
A bėdženje je pschětrate,
Sich w njebyu króna debi.

Šmjercź, horjo, boloscź wjazny njei,
Nětk mjelczi žakosczenje;
Sich dušcha w hěcze salemstey
Žnje wěczne wofschewjenje;
Šim rjeńšche hšwětlo sašwěczi
We njewuprajnej sbóžnosći,
D kať je jim tam derje!

Sich duch, sa wěcznosć stworjeny,
Pšeršcź, popjek wotpołožu
A, psches šmjercź domoj wołany,
Eso k wyšchšim honam škoži,
Hdźež Boža hnada psches Chrysta
Schat bėly wěru wobleka
A wěja měra palmy.

Duż hšojim lubhym popšchecze
Sich sbóžnosć w Božim raju,
Kiž se hšwojeje krašnosće
Esej na hšwět nježadaju.
Eso wo to jeno starajmy,
So my tež junu sbóžni hšmy,
Hdźež dohycze nam kiwa!

K. A. Fiedler.

Bjeť wot Boha wscho s džakom!

Bjeť, wutroba, šchtož Bóh czi dawa;
Kaž dobre, ške tež šwólnje wšmi.
Pšecź šamowola! Sa njei prawa;
Schtož Bóh ma rad, budź lóšcht tež mi.
Ty sbóžna hš, o wutroba,
Hdźež bjerjesch s džakom, šchtož Bóh da!

F.

Wšchelake s bliska a s daloka.

Šarjedu 12. novembra w Budyšchinje po dołhim cžerpjenju
wumrje našch njesapomnity wotcžinz knjes lie. theol. Ernst Jan
Suriy Jakub, rycer wyškotich rjadow, prjedawšchi dołholětny
sašlužbny farať Nješwacžidliškeje wošady. Schtož je wón našchemu
šerbskemu ludej byl s žylej hšwojej wutrobu, se hšwojim nje-
špróžniwym skutlowanjom, se hšwojimi woporami, kotrež je sa njón
pschinoschował, haj se hšwojim žylym žiwjenjom, to wostanje nje-
šapomnite w historiji našchego šerbskeho luda a hnuty džak dže sa
nim do wěcznosće. „Sbóžni hš czi morwi, kotřiz w tym šnjeshu
wumru, haj, tón Duch praji, so woni wotpocžuju wot hšwojeho
džěta a jich skutki du sa nimi.“

Schtož je wón hšwojej Nješwacžidliškeje wošadže byl, to wona
wě a hšmy tež widželi s bohateho wobdželenja pschi jeho khowanju.
Ale šchtož je wón žylymu šerbskemu ludej byl, wo tym chžemy to
najwažnišche s džakownej wutrobu wušbėhnycź. Š žylej wutrobu
wišasche wón na hšwojej šerbskej duchownškej konferenzy, kotrejež
pschėdšyda bėšche wón po D. Šmišchowej šmjerczi, hač hš na wot-
pocžink poda. Šmužnje je naležnosće našchich šerbskich wošadow
šastupowať. Wošėbje ležesche jemu tež na wutrobje, so by našch

berbski lud swoju bibliju hajił, duž je ƚo jako ƚobustaw psched-
 ƚydstwa ƚłowneho bibliskeho towarstwa sa to starał, ƚo ƚo berbska
 biblija we wjetschim cziščezju sa ƚlabškej woczi wuda a wón a
 jeho njebozcizki bratr, knjes dwórski radziczel Sakub staj
 k temu wudawkej knižku sa wschitlich wotebjerarjom darikoj, w kotrejž
 mamy wobrašy sa podawki ƚwjateho piškma. Sačo wozđer berbskich
 kemschenjom w Dražďanach je ƚo sa jich spěchowanje woporniwje
 starał. My dopomnimy na tón barbojce cziščezany kichž, kotryž
 je lubym Dražďanskim berbskim kemscherjam sličik, hdžež ƚu te
 4 njeđzele lětnych Dražďanskich kemschenjom sapiskane, ƚo móže ƚo
 kóždy rosjašnicž. Po ƚmjerczi njeboh D. Smišcha je wón tež
 pschedƚydstwo nascheho luthersteho knihowneho towarstwa na ƚo
 wsał a je tuto pschedƚydstwo woporniwje wjedł, ƚamo jene lěto
 wudacze bibliskeho pucznika i nahladnym woporom podpjerał a ƚo
 sa to starał, ƚo ƚo polkadniske wobstejnošce nascheho knihowneho
 towarstwa sažo posběžechu. W jeho knihach sa towarstwo mamy
 wot njeho žiwe sawostajeństwo. A to ƚo tež sapomnicž nješmė,
 ƚo je jeho sašlužba, ƚo ƚu ƚo sažo berbske hodžiny na Budyskim
 gymnasiju sawjedle, kotrejž bōhu sastałe, a wón je ƚam přeni czaš
 rošwucenje w berbskej rěczi na ƚo wsał. Wón běšche wozđer
 berbskeho kandidatkeho towarstwa, horliwy ƚobustaw Maczizy
 Šserbskeje, hdžež běšche tež dolhe lěta w pschedƚydstwe, kaž
 ƚobustaw towarstwa Pomozu studowazeje mlodošce, sa kotrehož
 spěchowanje je ƚo starał. Pošledna běšche jemu radošcž, ƚo ta
 petizija sa šdzerženje ƚwjedženja tšjoch kralow, sa kotruž je nasch
 berbski lud wubudžil, pschihłobowanje w synodze namaka a ƚo nam
 luby ƚwjedžen tšjoch kralow na dalsche sawostanje. Lěta dolho je
 wón Mišioniski poškoł wudawał a běšche tež ƚwěrnny pscheczel
 nascheho „Bombaj Bōh“. My wěmny, ƚo hišcže i tym domo-
 piškane nješbu jeho sašlužby wo nasch berbski lud, ale my ƚebi
 myšlimy, ƚo ƚmy i tym najwažnišche naspomnili. Šchož je wón
 kóždemu mješ nami był, kiž ƚmy jemu bliže stejeli, to czijemy
 w džałownej wutrobje a w tej lubošczi, kotraž ƚebi psches row a
 ƚmjercž ruku podawa. My podamy i krotka tudny jeho bēh
 žiwjenja: Ernst Jan Jurij Sakub ƚo narodži 24. oktobra 1839
 w Budyschinje jako ƚyn fararja pschi Michalskej zyrkwi knjesa
 Ernsta Bohuwěra Sakuba a jeho mandželskeje Augusty rodž-
 šischerez. Gymnasij ƚwojeho wótneho mēšta pschekhodžiwšchi
 poda ƚo na Lipsčžansku universitu, ƚo by na duchownstwo studował.
 Po šwalobnje wobstatym pruhowanju běšche krotki czaš domjazny
 wučer, posdžišcho wot 1866 hač 1870 wučer a wyschšchi wučer
 pschi realgymnasiju w Žitawje. Potom štklowasche 3 lěta se
 žohnowanjom jako kaplan a berbski předar pschi Klóštrstkej zyrkwi
 w Kamjenju. Š tamneho czaša mamy tež rjanu sahorjaznu narěcž,
 kotruž jako mlodoštny duchowny wojakam na wójnu do Franžowskeje
 ƚobu da. W lěcze 1873 po ƚmjerczi knjesa fararja Rychtarja
 wušwoli ƚo sa fararja Nješwacžidliskeje wošady. 1. adventa 1873
 sta ƚo jeho sawočasnje sa fararja Nješwacžidliskeho, jako kajki je
 w ƚwojej lubej wošadze 33 lět i bohatym trajazym žohnowanjom
 štklował. Reformaziški ƚwjedžen dželešche ƚo šhorowatošce dla
 wot ƚwojeje Nješwacžidliskeje wošady. Ša jeho ƚwěrne štklowanje
 ƚu ƚo jemu tež wschelake wušnamjenja dostale. Wón ƚo wot
 Lipsčžanskeje university sa licenziatu teologije wušwoli a dosta wot
 ƚwojeho krala dwaj wyškolaj rjadaj. Šswoje pošlednje lěta pscheby
 wón w ƚwojim wótnym mēcze w Budyschinje, hdžež běšche se
 ƚwojimaj šotromaj, kaž w Nješwacžidliskej farje živy a hdžež jeho
 luby bratr i Dražďan pschihłobowasche do nutrneho něžneho
 ƚwójbneho žiwjenja. Wschitny czi jeho ƚu jemu přjedny schli, tał
 ƚo běšche wón tón pošledni Sakubez ƚwójby. Pošlednej 2 lěcze
 mējesche czežko czerpicž, tał ƚo běšche wumoženje, hdnyž tón Knjes
 psches cziču ƚmjercž kónž ščini wschemu jeho czerpijenju. Šeho

šhowanje mējesche ƚo ƚobotu 15. novembra. Žarowanša nutnošcž
 mējesche ƚo dopołdnja w jeho bydlenju na Šornčerskej hašy pod
 bohatym wobdželenjom, pschi kotrejž tež knjes farar lic. theol.
 Mróšal-Šrodžišcžžanski jako pschedšhda berbskeje předarškeje konferenzy
 jemu hnuty džal pschi jeho kašcžu wupraji sa to, šchož je
 štklował sa naschu konferenzy a sa nasch berbski lud. Šohrjebny
 czaš hibasche ƚo wot jow do Nješwacžidla, hdžež chžyšche po
 ƚwojim postajenju na czičim pohrjebnišcžu ƚwojeje lubowaneje
 Nješwacžidliskeje wošady, hdžež běšche jich tał mjele k pošlednjemu
 wotpočžinkej pschemođžal, tež ƚwój wotpočžink namakač. Pschi
 Nješwacžidliskej mješy wozčatowachu pohrjebny czaš woješke
 towarstwo, woheńska wobora, zyrkwinske pschedštejicžerstwo, knjes
 farar Wałtar i Nješwacžidliskej schulu, wučerjo wošady a cziřōny
 wošadnych. Na pucžu štupi tež do czaša knjes kollator komornik
 i Vietinghoff-Riesch. Tał czešnjesche njebozcizki pošledni krocž
 do ƚwojeje Nješwacžidliskeje wošady. Šohrjebny czaš czešnjesche
 k Božemu domej. Kašcž bu psches kapalnju, hdžež wón tał
 dolhe lěta k ƚwojej duchownej šlužbje won a nuts šhodžesche,
 do zyrkwije nješen. Kašcž ƚo psched wołtarjom staji.
 Wošada sašpěwa šhěrlušch, wot njebozcizkeho wošebje lubowanj:
 „Dže namaka dušcha ƚwój statoł a mēr“. Po nej mējesche knjes
 farar Wałtar najprjedy berbsku a potom němšku wopomnjeńsku
 rěcž na šaložku Mat. 17, 8: „Šesuš ƚam! Šo nascheho nje-
 bozcizkeho wopomnječce, to nascheho njebozcizkeho sawostajeństwo!“
 Wón wužoži, kał běšche Šesuš ƚam był šaložk jeho kroteje wěry,
 móž jeho lubošce a ƚwěrnosce, hwěšda jeho nadžije. Šsrjedž
 wobeju rěčow špěwasche Nješwacžidliske špěwarške towarstwo berbski
 a němški motettu: „Budž ƚwěrnny hač do ƚmjercze!“ Knjes farar
 Šólcž-Rateczanski a Šandrik-Šupjanski rosžohnowaschtał ƚo i lubym
 njebozcizkim šastojńškim bratrom se ƚłowom ƚwjateho piškma.
 Šsobustawy zyrkwinskeho pschedštejicžerstwa a woješkeho towarstwa
 nješechu ƚwojeho něhduscheho ƚwěrneho dušchowpastyrja na cziče
 pohrjebnišcže, hdžež běšche jemu pod šchtomami, kotrejž wschał
 w ƚwojej naschmskej drašcže wo sachodnoscezi nam powjedachu, jeho
 šparna komorka pschihotowana. Lubošne špěwanje džěczi klicžesche
 wysche jeho rowa a jeho šnaczi a pschecželjo a wošadni pošłachu
 jemu, rōže do rowa ščelo, pošledne džatowne Božemje. Šeho
 wopomnječce wostanje mješ nami w žohnowanju.

R rospominanju.

Podawa F.

Šow w ƚwěcže nimasch cziłowjeka,
 Kiž by był žyle hjes hrěcha.

* * *

Šcho je drašta czašnosce? —
 Dželo, horjo, starosce!

„Bombaj Bōh“ njeje jenož pola knjesow
 duchownych, ale je tež we wschěch psche-
 dawarňjach „Šerb. Nowin“ na wšach
 a w Budyschinje dostacž. Na šchtwórcž-
 lěta plačzi wón 40 pj., jenotliwe czišla
 ƚo sa 4 pj. pschedawaju.